

Doek *no cure no pay* lijkt gevallen

Donner: alles of niets – geen experiment

Lucien Wopereis, Orde-redacteur

Het lot van het experiment met *no cure no pay* in letsel- en overlijdensschadezaken lijkt politiek voorlopig geslecht.

De motie van de Kamerleden Weekers (VVD), Wolfsen (PvdA) en Van der Laan (D66), waarin werd aangedrongen op het laten doorgaan van het experiment, wordt niet in stemming gebracht. Dat bleek tijdens een Algemeen Overleg met de Kamer op woensdag 30 maart. Een nog op te stellen motie van Kamerlid Weekers, waarin wordt aangedrongen op hernieuwd overleg van minister Donner met de Orde, lijkt op het eerste gezicht weinig zinvol. Althans: voor zover dat gesprek betrekking zou moeten hebben op *no cure no pay*. Daarvoor heeft Donner zich zowel in de Kamer als in het vernietigingsbesluit al veel te stellig over de kwestie uitgelaten. Wél kan nader overleg nuttig zijn in verband met de ontstane situatie: de Nederlandse Mededingingsautoriteit (NMa) oordeelde immers dat een totaalverbod op *no cure no pay* in strijd is met de Mededingingswet. De Kamerleden Weekers en Wolfsen spraken in dat verband van ‘een spagaat’ waarin de Orde is komen te verkeren.

Overigens leek de NMa al op deze situatie te preluderen in het persbericht waarin werd aangekondigd dat ‘nader rapport’ was opgemaakt tegen de Orde. ‘De consequenties van deze omstandigheid [vernietiging door de kroon, LW] kunnen aan de orde komen in het vervolg van de procedure bij de NMa.’ Minister Donner reageerde in de Kamer verder vrij laconiek op de opmerking van Weekers en Wolfsen: het komt wel vaker voor dat twee takken van de overheid gedurende een bepaalde periode een niet te verenigen standpunt innemen. Dat kristalliseert zich wel uit, aldus de bewindsman.

Even daarvoor leek het of de minister de deur inzake *no cure no pay* nog op een kier liet staan. De Orde had alles of niets moeten spelen, stelde de minister, en niet haar toevlucht moeten nemen tot een experiment. Juist voor dat laatste was de kwestie te principiële. ‘Als de Orde *no cure no pay* wil invoeren, dan moet dat gelden voor de hele advocatuur en voor alle rechtsgebieden. Dan heb je een discussie,’ aldus de minister. Een weinig kansrijke exercitie overigens, gelet op, wederom, de principiële stellingname van de minister in het debat en het vernietigingsbesluit.

GEEN CONCESSIONS

De Kamer probeerde de minister op diverse andere punten tot concessies te bewegen, maar zonder resultaat. Zo vroegen verschillende Kamerleden of de te introduceren voorschotregeling voor deskundigenkosten niet voor méér mensen dan alleen de rechtsbijstandgerechtigden toegankelijk zou moeten worden. Juist de middengroepen hebben problemen met de toegang tot het recht, aldus deze leden.

De minister hield echter vast aan de uitgangspunten van de Wet op de rechtsbijstand. ‘Het blijft een kwestie van grenzen. Ik voel er niet voor om weer een aparte categorie te creëren. Mag ik u er bovendien aan herinneren dat 50% van de rechtzoekenden op enigerlei wijze binnen de criteria van de wet valt?’

Kamerlid De Wit (SP) vroeg nog om controle of certificering van letselschadebureaus die wel volgens *no cure no pay* mogen werken, maar ook daar voelde Donner niets voor. ‘Tegen letselschadebureaus en andere adviseurs kan ik niets ondernemen. De consument is nu eenmaal heer en meester over de contracten die hij sluit. Maar wellicht dat de op te richten Consumentenautoriteit hier een rol kan spelen.’

‘Een lovend woord’

Na de sluiting van de rubriek Magistrale Overwegingen werd het ‘Vonnis van het jaar 2004’ bekendgemaakt. Dit vonnis ligt in de lijn van uitspraken die daarin werden gepubliceerd. Vandaar de tijdelijke heropening van de rubriek.

In maart 2005 is het vonnis van het jaar 2004 gekozen door prof. mr. P. Abas. ‘Ik selecteer uitspraken en kies het vonnis van het jaar. Er is geen prijs aan verbonden anders dan de eer en een lovend woord mijnerzijds in de Praktijkgids Kantonnrechtsspraak’. Abas doet dit al sinds 1999, maar in 2002 was er geen uitspraak die van hem de titel kreeg: waarschijnlijk teveel grijze muizen ‘die met een fileermes alles uit een concept wegsnijden dat enigszins leuk, geestig of erudiet voorkomt’ (Prg. 2005-5, p. 117-118). Geestig, erudiet en opvallend, dat zijn de selectiecriteria van Abas. De vonnissen worden naar de redactie gestuurd door advocaten van de winnende partij, rechters of jurisprudentiecommissies van de kanton-

rechtbanken. De redactie doet een voorselectie; zo blijven er voor Abas nog altijd honderden uitspraken per jaar over.

Abas over het vonnis van het jaar 2004 (LJN: AR6854), dat is gewezen door een unus van de kantonrechtbank Almelo: ‘Ik vind het vonnis in ieder geval geestig en het lezen meer dan waard’. Uit het vonnis zelf:

‘Dat deze situatie voor huurder onacceptabel is, komt de kantonrechter erg begrijpelijk voor, nog daargelaten dat het in strijd is met het contract tussen partijen.’

‘Bij gelegenheid van descende heeft de Kantonrechter met toch lichte verbijstering mogen vaststellen, dat verhuurder wel een hele aparte uitleg geeft aan deze bepaling’

‘Dat gedaagde de contractuele bestemming van het gehuurde zou hebben gewijzigd, heeft Eiser op geen enkele wijze aannemelijk gemaakt, mogelijk verwacht hij de eigen activiteiten met die van Gedaagde.’

(Charlotte Helmer)